

Prima instanță: judecătoria Buiucani, mun.Chișinău (jud. O. Cojocaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Cernat, L. Bulgac, A. Pahopol)

ÎNCHEIERE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Oleg Reutov împotriva deciziei din 01 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Reutov împotriva Societății pe Acțiuni „Coloana Mecanizată Mobilă” cu privire la încasarea penalității, venitului ratat și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 03 aprilie 2015, Oleg Reutov s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Coloana Mecanizată Mobilă” solicitând încasarea de la pîrît a sumei de 8000 euro - clauza penală (penalitatea) pentru neexecutarea în termen a obligației, a sumei de 621000 lei cu titlu de venit ratat și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la data de 06 martie 2012, a încheiat cu pîrîtul un contract investițional în construcție cu nr.375/1.

Conform pct.1.1 și pct.1.2., SA “Coloana Mecanizată Mobilă” și-a asumat obligația să construiască spații comerciale în blocul amplasat pe str. Zaikin, nr.10, mun. Chișinău, cu o suprafață de 100 m.p.

Menționează că, din condițiile contractului rezultă că pîrîtul s-a angajat să execute lucrările de construcție în perioada 01 martie 2012 – 31 decembrie 2013, iar el urma să achite plata în mărime de 100% în termen de pînă la 01 mai 2012.

La data de 20 martie 2012, a achitat pîrîtului suma de 1237800 lei, echivalentul sumei de 80000 euro la acel moment, conform ordinului de încasare a numerarului nr. 1 din 20 martie 2012.

Sușine că, a executat obligația de achitare a sumei în termenul prevăzut de contract, însă pîrîtul nu a construit și nu a predat în proprietatea sa spațiile respective.

Remarcă că, încercările de a soluționa litigiul pe cale extrajudiciară nu s-au soldat cu succes.

Indică că, intenționa să deschidă în încăperile în care a investit 80000 euro un magazin alimentar, elaborînd și un business-plan în acest sens. Conform planului respectiv, începînd cu data prevăzută în contractul investițional pentru darea în

exploatare a magazinului comercial urma să aibă un venit net de cel puțin 41400 lei lunar.

Prin hotărîrea din 29 mai 2015 a judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Oleg Reutov împotriva SA „Coloana Mecanizată Mobilă” cu privire la încasarea penalității și a venitului ratat; s-a încasat din contul lui Oleg Reutov în beneficiul și a cheltuielilor de judecată SA „Coloana Mecanizată Mobilă” cheltuielile de asistență juridică în mărime de 10000 lei; s-a încasat de la Oleg Reutov în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 11505, 76 lei.

Prin decizia din 01 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Oleg Reutov și s-a menținut fără modificări hotărîrea din 29 mai 2015 a judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău.

La data de 23 februarie 2016, Oleg Reutov a declarat recurs împotriva deciziei din 01 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitînd casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat că instanțele ierarhic inferioare au adoptat actele de dispoziție fără constatarea și elucidarea deplină a circumstanțelor pricinii, circumstanțelor importante pentru soluționarea pricinii, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente și s-a concluzionat contradictoriu circumstanțelor pricinii.

Consideră că, încălcările admise au dus la aceea că instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat normele de drept material.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curtii de Apel Chișinău a fost adoptată la 01 decembrie 2015, iar Oleg Reutov a declarat recurs la data de 23 februarie 2016.

Materialele pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la data de 01 decembrie 2015, conform scrisorii de însoțire (f.d.185), însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Oleg Reutov la data 23 februarie 2016, este în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Oleg Reutov, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oleg Reutov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Oleg Reutov, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Oleg Reutov împotriva deciziei din 01 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală